

“Tothom porta dues vides”

Quan a les nostres pantalles s'acaba d'estrenar *Historias de Nueva York* i encara es projecta en algunes sales *Another woman*, aquest prolífic cineasta que és Woody Allen ha estrenat ja als Estats Units un nou film: *Two lives*.

Senyor Allen, l'últim film que ha estrenat s'havia de dir *Brothers (Germans)*...

—Al principi volia posar-li *Els germans*, però després vaig pensar que el títol pertinent era *Dues vides*.

—Això no obstant, vostè desfà la pregunta que volíem fer-li. El títol *Els germans* recorda naturalment al de Hanna y sus hermanas. ¿Té alguna a veure cosa amb aquesta pel·lícula?

—No, no guarda la més mínima relació amb *Hanna*... És, com diu el títol, una pel·lícula sobre dues vides. Una d'elles és molt còmica, i la interprete jo, i l'altra molt seriosa, inclús tràgica, i la interpreta Martin Landau.

—¿Es tracta de les dues vides seues, la de Woody Allen neuròtic de la ciutat de Nova York i de la vida seriosa i més tràgica del Woody Allen adepte d'Ingmar Bergmann?

—Tothom porta dues vides. I és clar que el film té a veure amb mi, almenys en el paper que jo interprete. Però, sobretot, el film s'ocupa de qüestions tan transcendents com la moral, la religió, la integritat personal. El que hi ha d'extraordinari en la pel·lícula és que la part còmica és molt còmica, també en el sentit normal, i la part tràgica molt tràgica, i jo les he contraposades bruscament perquè entremolen. No és, per exemple, que les haja entretexides amb precisió; hi estan barrejades com l'oli i l'aigua.

—En la seua contribució a *Historias de Nueva York*, els crítics americans estaven fora de si, entusiasmats perquè el

primer Woody Allen havia tornat. Celebraven el film com un retorn del còmic, la tornada d'un viatge molt llarg a una terra molt seriosa.

—Jo agrade especialment als crítics americans quan faig pel·lícules còmiques. Desgraciadament, no puc dependre'n i disposar la meua vida segons els desitjos dels crítics. Em sembla meravellós, i m'afalaga també molt que agraden tant els meus films còmics. Malgrat això, no m'agradaria fer només pel·lícules còmiques.

—¿Ha disminuït amb l'edat la necessitat de ser còmic?

—No es pot dir d'aquesta manera. En el futur, o millor dit, en els anys que em queden, voldria fer totes dues coses. Barrejar comicitat i seriositat.

—En la seua part de *New York Stories*, film de tres episodis, amb el títol «*Edip reprimat*», fa la impressió que filmar significa per a vostè escriure la seua autobiografia.

—En aquesta pel·lícula és totalment cert. És un film subjectiu bastant autobiogràfic.

—Quan es veu *New York Stories*, també es nota que els films de Nova York es diferencien força dels de Hollywood. Són més íntims, més privats.

—Hollywood és sobretot una ciutat del *show-business*. El 90% de la gent treballa en el *show-business*. A Nova York hi ha un grapat de directors, i para de comptar. Filmar a Nova York no té cap importància, és més aviat la ciutat de Wall Street i l'ONU, i així successivament. Un film

Publicacions de la Generalitat de Catalunya

Novetats

Departament de la Presidència.

– Paraules del President de la Generalitat: gener-desembre 1987

PVP: 1.500 ptes. 21,5 x 16 cm. 320 pàg.
El dinamisme de la societat civil catalana explica les múltiples intervencions del President de la Generalitat en la celebració d'ememòries com el centenari de la Cambra de Comerç de Tarragona, o els 25 anys de Cavall Fort, o el centenari d'El Canigó de Verdaguier. El President va intervenir també a Lieja, París, Buenos Aires, Ljubljana, Londres, Brussel·les i Estocolm.

Departament de Governació

– Règim disciplinari dels funcionaris

PVP 1.000 ptes. 29,8 x 23,2 cm. 125 pàg.
Manual adreçat a aquells que, per raó de la seva condició de funcionaris, hagin d'exercir els càrrecs d'instructor i secretari en els expedients disciplinaris.

Departament d'Ensenyament

– L'alimentació al menjador escolar

PVP 1.200 ptes. 24 x 17 cm. 144 pàg.
Es tracta d'una guia d'alimentació escolar, que proporciona als responsables del menjador una eina útil per aconseguir que l'alimentació que programin s'ajusti a allò que aconsella l'alimentació racional equilibrada.

Departament de Sanitat i Seguretat Social

– Informació estadística de l'assistència hospitalària a Catalunya, 1984-85

PVP 1.375 ptes. 30 x 21 cm. 216 pàg.
La informació presentada per aquest informe és l'única existent referida a la totalitat dels centres hospitalaris de Catalunya, llevat dels hospitals militars: llocs d'ocupació, altes hospitalàries, fonts de finançament, etc.

– Les altes dels hospitals d'aguts de Catalunya, 1982 i 1985

PVP 1.625 ptes. 30 x 21 cm. 272 pàg.
Els tres objectius concrets d'aquest estudi es resumeixen així: mesurar la freqüentació hospitalària de la població de les diverses zones del territori català conèixer les característiques dels malalts ingressats i constatar l'activitat que realitzen aquests hospitals.

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

– Inventari Cartogràfic de Catalunya. Garrotxa

PVP 1.000 ptes. 21 x 15 cm. 198 pàg.
Volum número 8 de la col·lecció, que consta de 43 comarques.

– Inventari Cartogràfic de Catalunya. Selva
PVP 1.000 ptes. 21 x 15 cm. 304 pàg.
Desè volum de la col·lecció.

Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

– Catàleg de Vídeos Agraris, 1989

PVP 400 ptes. 21 x 21 cm. 52 pàg.
Catàleg compost de 116 títols de temàtica agrària diversa, que són objecte de préstec per part del Departament d'Agricultura.

Consell Consultiu de la Generalitat

– Dictàmens emesos pel Consell Consultiu, 1988

PVP 3.000 ptes. 25 x 17 cm. 392 pàg.
Recull de tots els dictàmens emesos pel Consell Consultiu durant l'any 1988.

Les novetats que figuren en aquest anunci es poden trobar a les llibreries. Si desitgeu rebre llibres contra reembossament, empleneu la butlleta.

Nombre d'exemplars i títol

Nom i cognoms

Adreça

CP i població

Telèfon

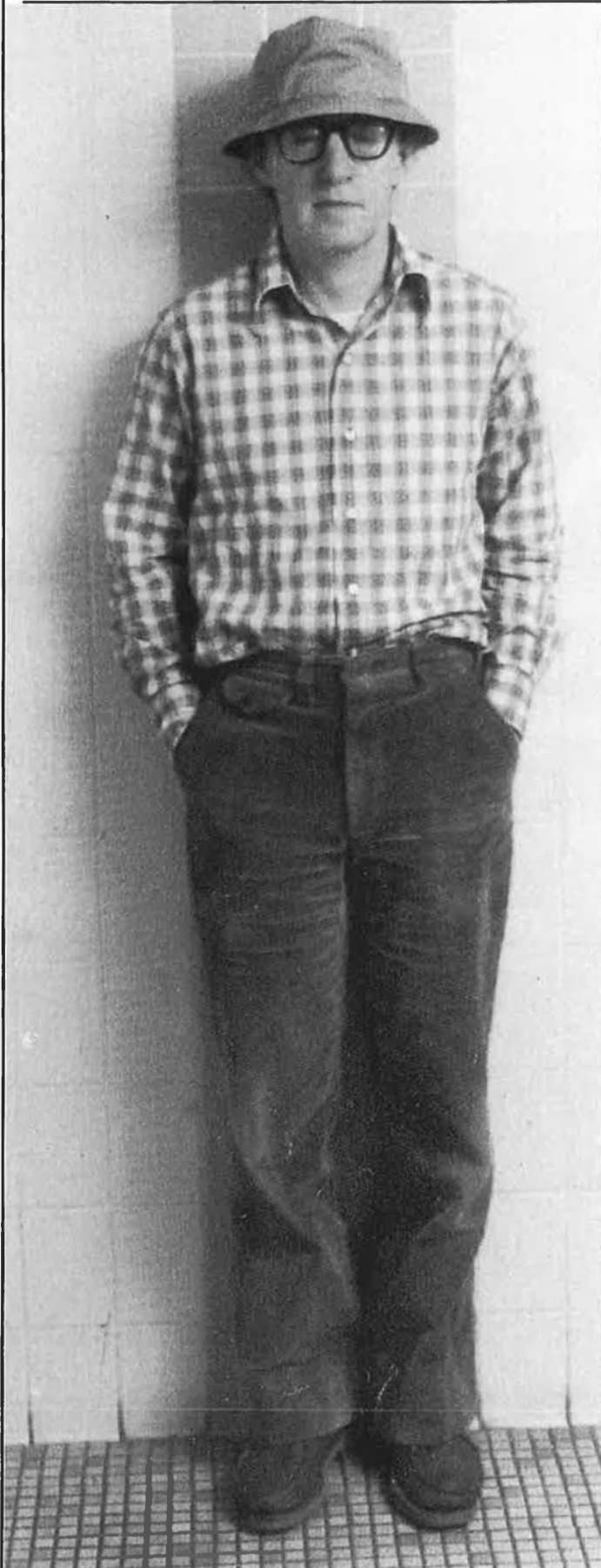

Generalitat de Catalunya
E. A. del Diari Oficial i de Publicacions
Llibreria

Rambla dels Estudis, 118
08002 Barcelona
Telèfon (93) *302 64 62

Data

Signatura

«Crec que Nova York té més a veure amb Europa que amb Hollywood»

fet a Nova York és, en certa manera, un producte manual. Per contra, a Califòrnia, és sempre un enorme producte industrial. Agafe, per exemple, Scorsese: les pel·lícules que fa són molt personals. Films sobre la seua joventut. Crec que Nova York té més a veure amb Europa que amb Hollywood. Això és vàlid per a la ciutat en general, i val especialment per al cinema.

—*Quan va fer, fa uns anys, Hanna y sus hermanas, aparegué per primera vegada un tema nou: la mort i la por a la mort. A Hanna... vostè ha examinat per primera vegada el problema de l'edat. ¿Fer-se vell és un gran problema per al Woody Allen artista?*

—És més aviat un problema personal, no artístic. Però tampoc s'entén per què ho hauria de ser; teòricament no, ja que hi ha la possibilitat de ser cada vegada millor. Pense vostè en Buñuel, que a la vellesa feia sempre pel·lícules més increïbles.

—*Els films joves sovint contenen també esperances joves. ¿No amenaça a la vellesa una certa resignació?*

—No necessàriament. Això depèn molt de cadascú. Hi ha gent que al llarg de la seua vida són extraordinàriament pessimistes, fins i tot depressius. No cal que li diga que el percentatge més alt de suïcidis als EUA es troba entre els joves. I cal veure també la gent gran; deixem triar de nou Buñuel com a exemple. Aquest va rodar a la vellesa grans pel·lícules còmiques de manera fantàstica. És clar que també hi ha una amargura productiva en l'edat, com és el cas de Kurosawa, l'últim film del qual, *Ran*, és molt resignat, una mena de *Rei Lear* amb una visió del món desesperadament pessimista. Depèn de la psique de cadascú. Jo, per exemple, sempre estava bastant deprimit i melangiós.

—*Cosa que és una condició*

bàsica per a una autèntica comicitat.

—Sí. Amb aquesta força còmica s'ha de lluitar contra alguna cosa.

—*Vostè ha dit adés que la nova pel·lícula tracta qüestions de la integritat moral. ¿És això un exemple de la visió de l'edat, que l'obliga a decisions morals?*

—El film tracta d'aquelles decisions davant les quals et posa la vida; deixa clar que cal prendre decisions morals. Això és molt important. A través d'elles tots nosaltres ens definim, per quina cosa ens decidim, quines possibilitats triem. La pel·lícula obliga els personatges principals a fer una determinada elecció. I ells trien: de vegades totalment convençuts que fan allò que és correcte, de vegades a mitges, sabent que fan mal fet.

—*¿Durant la seua carrera s'ha trobat alguna vegada davant la determinació de jugar-se el tot pel tot?*

—Per sort no he estat mai davant una decisió realment fatal, fins al punt que espere, cas de trobar-m'hi, que em comportaria correctament. Sempre es té l'esperança que trobaria la decisió moralment correcta i noble. I així mateix espere no posar-me mai en la situació d'haver de prendre aquesta decisió. L'elecció més important que vaig prendre va ser: ¿On ha d'anar la meua carrera? ¿Vull ser aquell que només pensa en l'èxit i la popularitat, o aquell que es decideix per fer coses interessants encara que siga menys popular? Crec que he renunciat a la popularitat i a una gran quantitat de diners i he intentat anar per un camí que personalment m'interessa més i em satisfà. Però això és, si vostè ho vol, una decisió mínima.

—*Certament no ho és.*

—Però era l'única a la qual, en realitat, he estat obligat en la meua feina.

© Der Spiegel